

Република Србија
ВИШИ СУД У ПОЖАРЕВЦУ
Број: 2К 25/11
Датум: 21.02.2013. године
Пожаревац

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У ПОЖАРЕВЦУ, у већу састављеном од судије Драгана Станојловића, као председника већа, судије Милице Аризановић и судија поротника Миладина Милугиновића, Стевић Радице и Радмиле Ђирковић, као чланова већа, са записничарем Верницом Арсић, у кривичном предмету опт. [REDACTED] из [REDACTED] због кривичног дела Ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. ст.1. КЗ СРЈ, кога је на главном претресу бранио адв. Паповић Мирко, адв. из Пожаревца, и опт. [REDACTED] из [REDACTED] због кривичног дела Ратни злочин против цивилног становништва у помагању из чл.142. ст.1. у вези чл.24. КЗ СРЈ, по оптужници Вишег јавног тужиоца у Пожаревцу Кт.118/99-108 од 12.11.1999. године, коју је на главном претресу заступао заменик ВЈТ-а Димитар Крстев, након одржаног јавног и главног претреса, дана 21.02.2013. године, донео је и јавно објавио следећу

ПРЕСУДУ

- I. Опт. [REDACTED], из [REDACTED] ул. Рипањска бр.5, рођен [REDACTED] године у селу [REDACTED], СО [REDACTED] од оца [REDACTED] и мајке [REDACTED] рођ. [REDACTED], држављанин РС, [REDACTED] завршио основну школу, без сталног радног односа, сезонски радник, без непокретне имовине, раније неосуђиван; био у притвору од 18.05.1999. године до 19.07.2000. године.

ЖИЖИВ ЈЕ

Што је дана 9.05.1999. године око 9,40 сати, на месту зв. „Рија“, на излазу из Ораховца, кршећи правила међународног права, – Женевске конвенције о

заштити цивилних лица за време рата и допунски протокол Женевске конвенције о заштити жртава међународних оружаних сукоба, у својству припадника МУП-а РС, у обављању дужности обезбеђења саобраћајница, на излазу из Ораховца, на раскрсници која води за села Велика Хоча, Брестовац и Целина, за време оружаних сукоба, видевши цивила, сада пок. [REDACTED] из [REDACTED] како бежи из реона, где су се одвијала оружана дејства припадника тзв. „ОВК“, истог сустигао, оборио на земљу и из пиштоља марке ТТ калибар 7,62 мм у правцу сада пок. [REDACTED] испалио један хигац у пределу тела, услед чега је сада пок. [REDACTED] издахнуо на лице места, потом се упутио у оближњој кући у [REDACTED] у [REDACTED] у којој је лишио живота сада пок. [REDACTED] и његову супругу сада пок. [REDACTED], на тај начин што је из аутоматске пушке марке ЦЗ, калибар 7,62 мм, фабрички број 331818, испалио више пројектила и погодио их, услед чега су сада пок. [REDACTED] пок. [REDACTED] од задобијених повреда издахнули на лице места,

- чиме је извршио кривично дело Ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. ст.1. КЗ СРЈ.

Па га суд на основу овог законског прописа и чл. 5, 33, 38, 41. и 50. КЗ СРЈ и чл. 352. и 356. Законика о кривичном поступку,

О С У Ђ У Ј Е

На казну затвора у трајању од 5 (пет) година, коју казну ће издржати када слободе буде лишен, а у коју му се урачунава време које је провео у притвору од 18.05.1999. године до 19.07.2000. године.

Обавезује се оптужени [REDACTED] да изврши [REDACTED] шкове кривичног поступка, колико они буду изнели, а ону ће бити одлучено посебним решењем председника вена [REDACTED] на име паупада 10.000,00 динара у року од 15 дана, од дана правноснажности пресуде.

II. [REDACTED], из [REDACTED], ул. [REDACTED] а [REDACTED] на адреси [REDACTED] рођ. [REDACTED] године у [REDACTED], од оца [REDACTED] и мајке [REDACTED] рођ. [REDACTED] држављанин РС [REDACTED] без сталног радног односа, ради на црно, без непокретне имовине, завршио средњу школу, унутрашњих послова, раније неосуђиван, био у притвору од 24.05.1999. године до 31.05.1999. године,

На основу чл. 355. ст.1. тачка 2. ЗКП,

ОСЛОБАЂА СЕ ОД ОПТУЖБЕ

Да је дана 9.маја 1999. године око 9.40 сати, на месту зв. „Рија“, на излазу из Ораховца, у извршењу кривичног дела опт. [REDACTED], овоме помогао са умишљајем, на тај начин, што је кршећи права међународних права, Женевске конвенције о заштити цивилних лица за време рата и допунски протокол Женевске конвенције о заштити жртава међународних оружаних сукоба, у својству припадника МУП-а РС, у обављању дужности обезбеђења саобраћајнице на излазу из Ораховца, на раскрсници путева, иако је знао да се ради о цивилу, који је побегао из реона где су се одвијала оружана дејства, свој службени пиштољ марке ТТ, калибар 7.62 мм, предао опт. [REDACTED] из које би овај испалио један пројектил у тело сада пок. [REDACTED], услед чега је овај од задобијених повреда издахнуо на лице места.

чиме би извршио кривично дело Ратни злочин против цивилног становништва у помагању из члана 142. ст.1. КЗ СРЈ у вези чл.24. КЗ СРЈ.

Трошкови кривичног поступка у односу на опт. [REDACTED] падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Првобитном оптужницом Окружног јавног тужилаштва у Пожареву, Кт.бр.118/99-108 од 12.11.1999. године, опт. [REDACTED] је оптужен због кривичног дела Убиство из чл.47. ст.1. тачка 6. КЗ РС, а опт. [REDACTED] због кривичног дела Убиство у помагању из чл.47. ст.1. КЗ РС у вези чл.24. КЗ СРЈ.

Ово тужилаштво је 19.02.2013. године првобитну оптужницу изменило, тако што је опт. [REDACTED] оптужило [REDACTED] кривичног дела Ратни злочин против цивилног становништва из чл.142. ст.1. КЗ СРЈ, а опт. [REDACTED] због истог овог кривичног дела у помагању из чл.142. ст.1. КЗ СРЈ у вези [REDACTED] СРЈ.

На главном претресу 21.02.2013. године, заменик ВЈТ-а је прецизирао оптужницу у односу на опт. [REDACTED] са [REDACTED] зогледу дела тела сада пок. [REDACTED] где га је унуцао опт. [REDACTED], па је при тако измењеној [REDACTED]

оптужници остао и у завршној речи, са предлогом да се обојица оптужених за кривична дела стављена има на терет огласе кривима и осуде на казну по закону.

Суд је извео предложене доказе, па је након оцене истих и одбране оптужних утврдио следеће чињенично стање:

_____ је био припадник оружане формације, полицијске, на месту где је био критичном приликом било је ратних сукоба, тога дана је било ватрених дејстава обострано и од стране припадника војске и полицијског састава Републике Србије, са једне стране и припадника шиптарских оружаных формација, ОВК и УЧК, са друге стране.

Тога дана, 9.05.1999. године, око 9,40 сати на излазу из Ораховца, опт. _____ се налазио на дужности обезбеђења саобраћајница на излазу из овог места, на раскрсници која води за села Велика Хоча, Брестовац и Целина. За време оружаных сукоба, сада пок. _____ из _____ је бежао из региона где су се одвијала оружана дејства и када је стигао у близини опт. _____ овај је потрчао за њим, оборио на земљу, а потом узео пиштољ од стране опт. _____ и овога упуцао у пределу тела, услед чега је овај издахнуо на лице места. Оптужени се потом упутио оближњој кући у _____ па када се на вратима исте појавио _____ он је из аутоматске пушке марке „ЦЗ“ калибра 7,62 мм испалио више пројектила и погодио сада пок. _____ али и његову супругу _____ која је била иза њега, а који су од задобијених повреда издахнули на лице места.

Неспорно је утврђено, да ни један од покојних није био припадник било које шиптарске оружане формације, није имао оружје при себи, није имао униформу ни ознаке било које оружане формације _____ те зато нису представљали за опт. _____ било какву опасност, а ни за друге припаднике оружане формације Републике Србије ни војне, ни полицијске. Сада пок. _____ је био у доста тешком стању, а радило се такође и о старим људима, те је опт. _____ могао да закључи да се ради о цивилима. Ово утолико пре, што је, када се _____ појавио на вратима своје куће он био заклоњен, и могао је добро да осмотри ситуацију и види да се _____ нема ништа у рукама и да због тога нема ни потребу да употребљава оружје.

Када је у питању кривично дело, које се ставља на терет опт. _____, суд је нашао да није доказано да је опт. _____ извршио ово кривично дело, па га је за исто, на основу чл.33 ст.1. тач.2. ЗКП и ослободио од оптужбе за то дело. Наиме, опт. _____ је имао код себе и аутоматску пушку и пиштољ, а он, видевши у рукама опт. _____ пиштољ, исти му истрже из руку и из њега испалије један хитац у правцу сада пок. _____ који је лежао на земљу. _____ је претходно одбио позив опт. _____ да он испали хитац у сада пок. _____ што говори о томе, да је опт. _____ имао негативан однос према позиву опт. _____ и да није ни желео да му одне свој пиштољ, већ да је овај _____ његових руку и мимо његове воље тај пиштољ узео и са њим упуцао сада пок. _____ У ситуацији, када и сам _____ при себи има две врсте оружја, опт. _____ није

ни очекивао, да ће му овај узети пиштољ. С тога је суд и нашао да није доказано да је опт. ██████ извршио кривично дело које му је оптужницом стављено на терет.

Читањем извештаја СУП-а Призрен ОКП -- ОУП Ораховац Ку.бр.83/99 од 24.05.1999. године, утврђује се, да се критични догађај збио 9.05.1999. године око 10 сати, да је увиђај извршен 11.05.1999. године од стране овлашћених службених лица СУП-а Призрен и истражног судије Општинског суда у Ораховцу. Приликом вршења увиђаја на тераси приземне куће пронађено је беживотно тело ██████ окренуто на леђима са видним повредама у пределу главе нанете ватреним оружјем, локва црвене боје налик на крв, а поред леша на тераси пронађене су три пушчане чауре калибра 7,62 мм. У ходнику куће, у приземљу, пронађено је беживотно тело ██████ у лежећем положају, окренуто на леђа, са видним повредама у пределу главе, повреде нанете ватреним оружјем, а поред леша затечена је велика локва црвене боје налик на крв. У унутрашњости ходника и на фасади спољашњих зидова видна су оштећења настала дејством пројектила, као и поломљена стакла на прозорима и улазна врата ходника, такође настала дејством пројектила. По налогу истражног судије др ██████ обавио је спољашњи преглед лешева и он је управо и констатовао повреде на телима покојних, како је то горе констатовано, а смрт је код њих насилна и наступила је као последица разорења виталних можданих ћелија. Након спољашњих прегледа лешева, исти су предати ројбини ради сахране.

Такође је констатовано да је од опт. ██████ одузета аутоматска пушка, па је са пронађеним чаурама предата истражној техници у Приштини ради вештачења.

Читањем извештаја лекара ██████ од 9.05.1999. године утврђује се да је овај лекар обавио спољашњи преглед леша, да се ради о мушком лешу старости између 70 – 80 година, да је у пределу подбратка констатовано устрелна рана, а у пределу паријеталне кости излазна рана. У закључку је лекар констатовао да се ради о смрти услед дејства ватреним оружјем.

Читањем записника о увиђају ИКр 38/99, који је сачињен од стране истражног судије Општинског суда у Ораховцу од 11.05.1999. године, утврђује се да се лице места налази на раскрсници пута Брестовац – Велика Хоча – Ораховац, на неколико метара од главне раскрснице, где је нађен леш сада пок. ██████ у положају потрбушке, са доста крви у пределу главе и испод главе. Са десне стране поред главе пок. ██████ нађене су две чауре од аутоматског оружја. У записнику је констатовано да се види устрелна рана у пределу подбратка, а у пределу паријеталне кости излазна рана. Увиђају је био присутан и ██████, који је ове повреде и констатовао.

Читањем налаза и мишљења вештака болнице КПД Београд број 530-73-03 од 20.10.1999. године, утврђује се да је у овом вештачењу учествовао тим доктора, да су они проучили све списе ове кривичне ствари, да су опсервирани ██████, да су у делу налаза, – мишљењу анализирали личност оптуженог, да

би на страни 10 констатовали, да је: „учешће у ратним дејствима претпостављало за оптуженог врло неповољно и сурово животно искуство, пре свега по његов емоционални склоп, који је изразито лабилан и подложен неповољним утицајима средине. У време ратних дејстава, због свега доживљеног, а посебно због опасности за властити живот, био је у стању хроничне емоционалне напетости и страха. То га је постепено, али сигурно исцрпљивало. Имајући у виду да су његове способности адаптације, као и укупни ментални потенцијали скромни, он је повремено испољавао неадекватно и чудно понашање (често се смејао у ситуацијама опасним по живот). То су стања када одбрамбени механизми личности попуштају и када он није био у могућности да пронађе адекватна решења за опасне животне ситуације.

Код опт. [REDACTED] није утврђено постојање душевне болести, душевне заосталости, нити привременог душевног поремећаја. Он је особа са једноставном структуром личности, са интелектуалним способностима на доњој граници просека и са наглашеном емоционалном лабилношћу.

У време почињања дела, које му се ставља на терет, био је под утицајем хроничне емоционалне напетости и страха. Његове способности да схвати значај дела, као и могућности да управља поступцима, биле су смањене до степена битног, али не и битно.

Психијатријско лечење може бити потребно, али мера безбедности медицинског карактера није индикована.

Вештак др [REDACTED] је на главном претресу 19.07.2000. године у допуни писменог налаза изјачио да је опт. [REDACTED], чувши пуцње из правца куће, дело починио у стању емоционалне напетости и страха и да су самим тим његове способности да схвати значај дела и могућност да управља поступцима биле смањене до степена битног, али не и битно.

На основу психолошког испитивања, вештак је констатовао да је оптужени особа једноставне структуре личности, да на основу његових индивидуалних способности произилази да он не располаже вештином апстрактног мишљења, нити пак, да показује тенденцију ка манипулацији, нити пак симулацији, већ да је стил његовог мишљења праволинијски усмерен. Такве особе немају особину симулирања или дисимулирања, па је његова изјава у односу на критичан догађај валидна.

Читањем налаза и мишљења болнице КПД Београд од 21.03.2003. године који је сачињен од стране комисије вештака, утврђује се да је ова комисија проучила списе, да је опт. [REDACTED] био опсервиран, да је у делу налаза – мишљењу описана личност овог оптуженог, а у закључку су вештаци констатовали да је опт. [REDACTED] неуротски структурисана личност, просечних интелектуалних способности са присутним симптомима посттрауматског стресног поремећаја.

Његове способности схватања значај дела као и могућности управљања поступцима у време извршења дела биле су смањене, али не и битно.

Он је неспособан да присуствује претресу, да прати ток главног претреса и да изнесе своју одбрану. Мера безбедности медицинског карактера није индикована, па није ни предложена.

Читањем налаза вештака балистичара [REDACTED] од 15.04.2003. године се утврђује, да је пиштољ „ГТ“ најпопуларнији и најраспрострањенији совјетски пиштољ. Вештак је потом описао историјат овога пиштоља, његов механизам рада и остале карактеристике.

За пиштољ „Црвена застава“ калибра 7,62 мм је констатовао да је он средином 50 –их година прошлог века почео да се производи у заводима Црвена застава у Крагујевцу, а потом је дао карактеристике и овога пиштоља, да би у мишљењу свог налаза то и нагласио, да је пиштољ „ЦЗ“ модел 57, модификација пиштоља „ГТ“ и да су оба калибра 7,62 мм x 25 мм.

Из извештаја начелника СУП-а у Призрену Ку.бр.86/99 од 23.04.2003. године се утврђује да је са службеним пиштољем ЦЗ 99 фаб.бр.110801 био задужен опт. [REDACTED] и да је исти предат радницима криминалистичке полиције на вештачење у КТЦ Приштина.

Уз овај извештај достављена је криминалистичко – техничка документација лица места број: 731/99 од 11.05.1999. године у вези убиства [REDACTED] и [REDACTED] и број: 63/99 од 9.05.1999. године у вези убиства [REDACTED] и [REDACTED] Ораховца.

Увидом у извештај о криминалистичко – технички претр. и лица места број Кт.750/731 од 11.05.1999. године се утврђује да су у њему констатовани трагови нађени приликом увиђаја, отисак обуће, чауре, леш [REDACTED] крвне мрље, оштећења од пројектила на степену и зидовима, кошуљице пројектила, језгро пројектила, и леш саца пок. [REDACTED]. Уз извештај је приложена скица лица места са легендом, са блиске означеним просторијама у кући, распоредом пронађених трагова и мерама где су ти трагови пронађени, а потом су приложене и црно – беле фотографије – фотокопије истих из којих се виде сви ови трагови који су претходно констатовани.

Сведок [REDACTED] је посведочио да је у време догађаја на Косову био у резервном саставу Војске Југославије, да је критичног дана био на положају у селу Брестовац код Ораховца и да је тада дошло до пушкарарања између војске и припадника ОВК. Том приликом је рањен један војник и војници су кренули да му помогну. Приликом извлачења из Брестовца стигли су до пункта код Ораховца, где су се налазили и припадници полиције и Војске Југославије. Потом су дошли у Велику Хочу, у базу и ту остали пар дана, а ту је чуо да се десило убиство. Сведок зна да је била велика пуцњава, да није пратио кретање [REDACTED] да

је чуо да је он био у притвору, да на њице места није био, а чуо је да је опт. [REDACTED] убио један брачни пар и да је извршио још једно убиство.

Сведок [REDACTED] је посведочио да је био у резервном саставу војске код села Брестовац и да је дошло до отварања ватре од стране припадника ОВК, када је рањен један војник. После тога су кренули са повлачењем и при том су наишли на припаднике полиције, који су им помогли у повлачењу. Ту се налазио и опт. [REDACTED]. Премаћили су се у Велику Хочу. Из прича је чуо да су била нека убиства и да је иста наводно извршио опт. [REDACTED]. Када су стигли код Ораховца на раскрсницу, никакве пуцаљаве није било.

Сведок [REDACTED] је посведочио да се налазио на положају код села Брестовац када су припадници ОВК отворили ватру на њих, којом приликом је и рањен један њихов друг. Због тога су се повлачили према Ораховцу и када су стигли до првих кућа њима су у помоћ притекли припадници МУП-а који су отворили ватру на припаднике ОВК, те се сведок са својим друговима вратио у базу. Сведок не зна шта се дешавало, а када је стигао у [REDACTED], у базу, почеле су да круже приче, да су неки људи били убијени у Ораховцу. Зна да је опт. [REDACTED] био припадник полиције и да је помагао војсци.

Сведок [REDACTED] је посведочио да се критичног дана налазио на положају код Брестовца и да је један његов друг био рањен. Због тога су се повлачили са положаја и када су стигли у близини Ораховца притекла им је полиција у помоћ из два правца, па је једним комбијем тај рањеник пребачен у болницу у Великој Хочи. Он тада није видео да је нико страдао од [REDACTED]. После неколико дана чула се прича да је наводно опт. [REDACTED] извршио дело и преузео одговорност за страдале цивиле.

Сведок [REDACTED] је посведочио да је и он био на положају код села Брестовац, да су их напали припадници ОВК, да је он био рањен, због чега су се повлачили према Ораховцу, где су им притекли у помоћ припадници МУП-а. Он је био пребачен у болницу и није видео да је било ко страдао од [REDACTED]. Када је пребачен у Краљево, другови су му испричали о страдању неких [REDACTED] и да је за то био ухапшен опт. [REDACTED].

Сведок [REDACTED] је посведочио, такође да је био на положају код села Брестовац, да су на њих отворили ватру терористи ОВК и да су се повукли у Велику Хочу, у базу. Није видео цивиле и није видео да је нико страдао од цивила. После 5 до 10 дана причало се да су страдали неки цивили, али не зна ни како су страдали ни ко је то урадио.

Сведок [REDACTED] је посведочио као и сведок [REDACTED].

Сведок [REDACTED] је посведочио да се налазио на положају између Брестовца и Ораховца, када су их напали терористи ОВК и том приликом је био рањен [REDACTED]. Отворили су ватру на терористе и повлачили се према Ораховцу, а на улазу у Ораховац притекла им је у помоћ полиција. Тада је видео

опт. [REDACTED] са којим је и разговарао. Није видео никакве цивиле нити да је неко настрадао, а тек након хапшења опт. [REDACTED] почела је да се шири прича да је он преузео одговорност за страдање три цивила. Приликом повлачења са њима се повукао и опт. [REDACTED]. Опт. [REDACTED] не познаје.

Суд је ценио изведене доказе, па је све писмене доказе прихватио. Чињеница је да су многи од тих доказа непотпуни, записник о увиђају, фотодокументација, скица лица места, лекарски преглед, што је разумљиво, јер су ови докази сачињени у зони ратних дејстава где су и службена лица, која су их сачињавала, била изложена ризику, да настрадају. Међутим, и такви, они су по налажењу суда пружили довољно основа да се ова кривична ствар разјасни до краја, те је суд управо на основу тих доказа и утврдио чињенично стање, како је наведено у чињеничном опису.

Суд је прихватио и исказе саслушаних сведока, јер су они говорили о ономе што им је познато, што су видели и чули. Сви ти докази, међусобно се допуњују и они су, по налажењу суда допринели правилном разјашњењу ове кривичне ствари. Налази вештака су учињени од стране стручних лица, на њих није било приговора, па је суд исте такође прихватио. Суд је прихватио и записник о обдукцији, након извршене ексхумације, сада пок. [REDACTED] из кога се види да је смрт била насилна.

Приговор браниоца опт. [REDACTED] да тај налаз не може бити доказ, јер није сачињен од стране нашег стручњака, суд је оценно као неоснован, јер наш обдуцент тај посао и није могао да обави.

Суд је опозвао ређење да се изврши ексхумација и обдукција лешева сада пок. [REDACTED] и [REDACTED] обзиром да је протекло дуг временски период, да се практично томе ништа не би добило, јер се није много утврдило ексхумацијом и обдукцијом [REDACTED], а на провођење овог доказа се доста дуго чекало и уопште није извесно да ли би тај доказ од стране [REDACTED] био и урађен.

Опт. [REDACTED] је у више наврата давао своју одбрану, па је тако, пред истражним судијом Окружног суда у Призрену, а на записнику Ки.37/99 од 24.05.1999. године изјавио:

Да је био припадник резервног састава полиције у Ораховцу, да је 9.05.1999. године био на обезбеђењу саобраћајнице на месту зв. „Рија“. Ради се о узвишењу на крају града Ораховца, где се налазе задње куће, а изнад тог узвишења је раскрсница за села Велика Хоча, Брестовац, Целина и друга. Био је у јутарњој смени од 7 до 15 сати, а са њим су били још и [REDACTED] вођа обезбеђења, [REDACTED] и [REDACTED]. Од јутарњих сати терористи су из правца села Целина вршили напад на то обезбеђење, а у ширем реону су се налазили војници Војске Југославије, на месту зв. „Благо“, које је било удаљено од њих на око 300 м, оптужени претпоставља да су војнике напали припадници ОВК. Око 9,30 сати, до њих је дотрачао један војник и рекао да одмах позову

помоћ, возила, јер је један војник рањен. [REDACTED] је позвао помоћ, а оптужени је са једним војником са положаја сишао на пут и приметио да више војника и то више од десет од њих, јер старијег човека који је био у цивилној одећи. Како нису могли да га стигну један од војника га је гађао каменом, али тај човек је наставио и даље да бежи, те је оптужени пошто је био одморан потрчао за њим, мислећи да се ради о терористи. Сустигао га је, дохватио за одећу отпозади, повукао и тај човек је пао. Тада су притрчали војници и кад су стигли до њега, почели су да га ударају ногама по свим деловима тела. Оптужени је затим приметио да је тај човек био у веома лошем стању због задобијених удараца од стране војника, почео је да кркља, а из уста и носа излазила му је крв. Убрзо долази возило – комби и војници су ушли у њега и отишли. Тада стиже опт. [REDACTED] и упитао га је шта је било, а оптужени му је одговорио да су га изударали војници. Опт. [REDACTED] тада рекао: „На он кркља, изгледа да је готов“. Опт. [REDACTED] је био убеђен да тај човек умире, затражио је од опт. [REDACTED] пиштољ, овај му је дао пиштољ и он је пуцао у тог човека, не гледајући у њега. После тога, овај је остао непомичан. Вратио је пиштољ опт. [REDACTED] затим се чуо пуцањ и опт. [REDACTED] је побегла на свој положај, а опт. [REDACTED] преко њива ка кућама.

Када се ово дешавало била су присутна само њих двојица, опт. [REDACTED] је био јако узбуђен, јер је чуо да је био рањен војник [REDACTED] а он је њега позвао. Осећао је тада и страх.

Дана 26.05.1999. године, опт. [REDACTED] је допунио своју одбрану и то тако што је изјавио, да је према оближњим кућама пошао због тога што је из тог правца зачуо пуцањ. Та кућа је била удаљена од раскрснице око 15 м. Остале куће су биле изгореле, ова је била читава и издвојена. На дворишту нису била врата, он је прилазио опрезно кући, пошто је прелодно убацио метак у цеви, а имао је аутоматску пушку и прилазећи кући, зачуо је још један пуцањ. Заклонио се иза зида једног објекта, уперив аутоматску пушку у правцу улаза у кућу, а потом у кући чуо је разговор, па је претпоставио да се унутра налазе терористи. Врата куће су од њега била удаљена око 10 метара. Нанишанио је у правцу врата, а затим се на вратима појавио један човек са белом капом на глави и пошто је био убеђен да је терориста, само што је тај човек искорачио корак или два напред, испалио је у његовом правцу рафал од око 10-ак метака. Човек је одмах пао, а он када је погледао видео је да се иза њега налази још једна жена која је такође била пала. Пре тога ту жену није приметио. И тада је био у страху, био је убеђен да се радило о терористима, а кад је видео човека и жену, схватио је да је погрешно, да се радило о цивилима. Врло брзо је напустио ово место. Иначе, тога дана напад терориста трајао је од 9 па до 17 сати.

На главном претресу 20.06.2000. године опт. [REDACTED] је негирао да је било кога лишио живота, да није из пиштоља пуцао у старијег човека и да није пуцао у мушкарца и жену који су излазили из куће. Бранио се, да му је речено да се брани на начин, на који се бранио пред истражним судијом, јер му је тако речено да изјави, а не може да наведе ко га је наговарао да тако каже, јер је то службена тајна. Поред њега, критичном приликом били су присутни и други

чланови из састава полиције и припадници ВЈ, и сви су они пуцали на човека и жену. Због тога и не зна ко је ово двоје [REDACTED] лишио живота, а у просторијама МУП-а му је речено да не сме о томе да се изјашњавао, јер би одао службену тајну. Није имао потребу да узима пиштољ од опт. [REDACTED], јер је имао при себи и пиштољ и пушку, а опт. [REDACTED] када се то дешавало није ни био присутан.

На главном претресу 19.07.2000. године опт. [REDACTED] је изјавио, да је доласком до куће зачуо пуцањ из исте, а потом још један, затим је чуо гласове у кући и онда је реаговао на начин, како је то истакао пред истражним судијом Окружног суда у Призрену. Иначе, сматрао је код истражног судије да није битно одакле је пуцањ дошао, па је зато тада изјавио да је само чуо пуцањ, а сада је сигуран да је пуцањ дошао из куће. Жену није видео, само мушкарца, па када је чуо још један пуцањ, а у кући је чуо гласове само мушкараца, он је отворно паљбу, када се мушкарац појавио. У правцу врата од куће пуцале су и његове колеге. Ово што је сада изјавио је истина.

На главном претресу 28.02.2003. године опт. [REDACTED] је негирао, да је извршио кривично дело из измењене ситуације. Бранио се да није никога лишио живота, да није уопште пуцао из пиштоља, нити је пиштољ узимао од опт. [REDACTED] и није пуцао од сада пок. [REDACTED]. Такође је негирао и да је пуцао на [REDACTED] и [REDACTED]. Ту су били припадници војске и они су пуцали на ово двоје [REDACTED]. Одбрану коју је дао пред истражним судијом Окружног суда у Призрену, дао је под присилом, јер је војеран да тако изјави. Из редова полиције само је он био присутан, опт. [REDACTED] није. Ка вратима куће је отворио ватру из оружја када су она почела да се отварају, тако није видео на кога пуца. Видео је само мушкарца како излази из куће, жену није, јер је био заклоњен иза једног дрвета.

Када је чуо пуцањ из те куће видео је да иза куће претрчавају лица у црним униформама, који су покушавали да их опколе. Човек који је излазио из куће на горњем делу тела имао је цивилну одећу, а доле зелене панталоне. Поново је истакао да је био наговорен да први пут призна, да је убио ово двоје [REDACTED] а он иначе не зна ни једног припадника МУП-а Призрен. Овако му је саветовано да се брани, да би заштитио војску. Сада пок. [REDACTED] није познавао, видео је једног човека како претрчава њиве и то у тренутку када је било обостране пуцњаве. Истога није он убио, није узимао оружје од опт. [REDACTED] јер је он имао при себи аутоматску пушку и пиштољ „ТТ“. Човек који је претрчавао преко њиве био је обучен у зеленој одећи, попут старијих униформи од чоје. Не зна да ли је опт. [REDACTED] прилазио овом човеку, али када је он пришао њему, опт. [REDACTED] је већ био мртав, а ко га је убио не зна. Тада је било ратно стање, авиони су увелико летели.

На главном претресу 21.05.2003. године опт. [REDACTED] је изјавио да је из аутоматске пушке пуцао ка улазним вратима куће када је видео једног мушкарца. Жену није видео. Није могао да објасни места како се догодило то да [REDACTED] буде нађен у предсобљу, [REDACTED] и на спрату куће. Иначе, у

том правцу су пуцали и остали који су tu били присутни. У моменту отварања ватре видео је само доњу половину тела мушкарца, док горњи део није видео због дрвећа које се налазило испред њега. На њега и остале пуцано је прво из куће, а потом са положаја ниже иза куће. На њих су отворила ватру два припадника ОВК, који су били обучени у црним униформама. Приметио је да је мушкарац који је изашао из куће имао нешто у рукама.

На главном претресу 22.01.2008. године [REDACTED] је негирао извршење кривичног дела. Брашно се да од опт. [REDACTED] није узео пиштољ, да није пуцао у сада пок. [REDACTED], да није пуцао ни у [REDACTED] и [REDACTED], јер је ту било прасуто више лица који су отварали ватру, а били су присутни и припадници ВЈ. Тада је и рањен један војник. [REDACTED] остао на положају, а он је сашао са свелоком [REDACTED] са војницима доле. Стигла су амбулантна кола, па су војници са рањеним другом напустили тај простор. Потом су стигли полицајци обучени као војници, а њега је наговарао неки цивил из полиције, да призна да је он убио сада пок. [REDACTED] и [REDACTED]. Видео је, а то су и други видели, да је из правца одакле је на њих пуцано, да сада пок. [REDACTED] бежи ка њима, па је потом пао на ливаду пред пута, пре него што су војници са рањеником, а санитарским возилом напустили место догађаја. По одласку војника, он је позвао опт. [REDACTED] да дође код њега, што је овај и учинио, јер је сада пок. [REDACTED] лежао непомично и само је крљао. После тога дошао је истражни судија и обавио увиђај. Приликом отварања ватре на кућу сада пок. [REDACTED] жену није видео. То је сазнао тек приликом испитивања пред судом. Није узимао пиштољ од опт. [REDACTED]. Сада пок. [REDACTED] је био у зеленом оделу, сакоу и панталонама, капу није имао, а није имао ознаке које носе припадници терористичке организације УЧК.

На главном претресу 20.09.2011. године опт. [REDACTED] је негирао извршење кривичног дела, а признање је дао због тога што му је тако саветовано.

Опт. [REDACTED] је такође у више наврата давао своју одбрану. Пред истражним судијом Окружног суда у Призрену 24.05.1999. године у своју одбрану је навео да је био полицајац и да је радио у РС-и Ораховац. Готово свакодневно је био на положају на месту зв. „Раја“, које се налази на крају Ораховца. Тога дана, 9.05.1999. године био је у смени од 7 до 13 сати са још тројицом полицајаца, [REDACTED] и [REDACTED]. Око 9,30 сати пошао је на узвишење изнад куће и тада су се из даљине зачули пуцњи, а потом, са удаљености од 150 – 200 метара и у правцу њиховог положаја отворена је пушчана ватра. Заклонио се у рову, а потом је приметио једног човека у цивилном оделу, како претрчава улицу из правца пуцњава и долази до пута који води за Ораховац, а за њим су претрчавала улицу још тројица људи. Претпоставља да се ради о терористима, па је отворио ватру из аутоматске пушке и испуцао два оквира са муницијом. Пушку је оставио у кући, која се налази у близини рова, извадио из футроле пиштољ, ставио мегах у њев у кренуо ка раскрсници путева који води према Великој Хочи, Целини и Брестовцу. Оног првог човека више није видео, а када је сашао на пут, видео је опт. [REDACTED] да стоји на раскрсници, на

ивици поред пута, а поред њега лежи један човек. Војници, који су били ту су ушли у возило и напустили ово место, а затим пришао опт. [REDACTED] и видео да је овај човек у јако лошем стању и да је крвљао, крв му је излазила из носа и уста. Опт. [REDACTED] је тада рекао: „Да га убијемо, да се не мучи“, на шта му је опт. [REDACTED] рекао да он то не може да уради. Потом је опт. [REDACTED] затражио пиштољ од њега, да не прља свој, а затим му је истргао пиштољ из руку, те је опт. [REDACTED] закључио шта овај смера и окренуо се на супротну страну. Одјекнуо је пуцањ, опт. [REDACTED] је потом видео овога човека у грчу и рану на његовом челу, а затим му је и вратио пиштољ.

На главном претресу 26.03.2003. године опт. [REDACTED] у своју одбрану навео да је био задужен са пиштољем марке ЦЗ 99, а не са пиштољем марке ТТ. Човек који је бежао из правца где су се одвијали терористички напади, био је водич терориста, јер се његова двојица синова били припадници ОВК-а. Када је тај човек пао и он му пришао, видео је да има зелену одећу на горњем делу тела, а на доњем делу зелено кафење панталоне. Тада му је опт. [REDACTED] рекао да га убије, јер му је излазила крв из уста, али је он то одбио, те му је опт. Петковић отео пиштољ из руку и пуцао у тог човека. Није имао времена да реагује и спречи опт. [REDACTED] и узме му пиштољ из руку, јер се све брзо одвијало. Оно што је надаље говорио опт. [REDACTED] су биле његове претпоставке, па оне овде неће бити цитиране. Опт. [REDACTED] зна да су код Брестовца ликвидирани двојица припадника ОВК, а зна по томе, јер су били у црним униформама са ознакама УЧК и са аутоматским оружјем.

Овакву одбрану, опт. [REDACTED] је повео на главном претресу 22.01.2008. године.

Суд је ценио одбрану опт. [REDACTED] па је његову првобитну одбрану прихватио. По налажењу суда, тада је саћање код опт. [REDACTED] било најсвежије и могао је прецизно да се изјасни шта се дешавало у критично време. Он је ову своју одбрану потом поновио, па је то био разлог што му је суд у делу где је признао извршење кривичног дела поверовао. Поверовао му је датом признању, и због тога што је таква његова одбрана поткрепљена и свим осталим доказима.

Оптужени је, како је то наведено у неколико наврата оговрао то своје признање, бранећи се да није извршио кривично дело, да он није лишио живота сада пок. [REDACTED] и [REDACTED], да је тада била велика пуцњава и да су њих лишили живота или војници или полиција, а да је он наговорен да кривицу прихвати на себе, јер ће због тога бити награђен и да је то у државном интересу. У неколико наврата је ветакао, да бз именованем онога ко га је наговарао да призна оно што није учинио, издао државну тајну. Овакву одбрану опт. [REDACTED] суд је оценио као неосновану, неутемељену и непоткрепљену, супротну изведеним доказима и срачунату на то да са себе скине кривичну одговорност. Његова одбрана је и нелогична, он је приведен истражном судији Окружног суда у Призрену, лишен је слободе, а, по налажењу суда, у таквој ситуацији нико не би преузео туђу кривичну одговорност и изјаснио се да је

урадио нешто што бије урадио уз обештење да ће бити награђен, а лишава се истовремено слободе.

Опт. [REDACTED] је непостојан у својој одбрани, прво је признао оно што је урадио, па је погом негирао, те поново признао, па онда негирао. Он мења своју одбрану, па тако говори да није видео цело тело сада пок. [REDACTED] већ само доњи део тела, затим да је био у цивилном оделу, а потом да је био у униформи и да је имао ознаку УЧК, затим да није било пуцања из куће у којој је био [REDACTED] а потом да је било пуцање, да није имао ништа у рукама, а потом да је имао некакав предмет. Овакво његово изјашњавање, по налажењу суда говори о томе, да он сада покушава да са себе скине кривичну одговорност, те како његова одбрана управо у овим деловима није поткрепљена ни једним доказом, то му суд није ни поверовао, када негира извршење кривичног дела и када у овим детаљима своју одбрану мења.

Суд је ценио одбрану опт. [REDACTED] па је истој покљонио веру. Опт. [REDACTED] је углавном у својој одбрани постојан, он критичном приликом није употребљавао оружје са којим је био задужен, што се њему и не ставља на терет, а сам чин, како је то у оптужници представљено, да је он помогао опт. [REDACTED] приликом извршења кривичног дела у односу на сада пок. [REDACTED], суд сматра да о томе не може бити речи. Опт. [REDACTED] је при себи имао две врсте оружја и аутоматску пушку и пиштољ, дакле, он је сада пок. [REDACTED] могао да лиши живота и својим пиштољем, што би и учинао да опт. [REDACTED] није био у његовој близини и да није имао у рукама пиштољ, већи му је овај отео. Његова је намера била да то учини и он би то свакако и урадио из својег пиштоља.

Како је проведеним доказима утврђено, да сада пок. [REDACTED] није имао оружје при себи, да није имао ознаку било које терористичке организације на Косову, да је бежао из правца одакле се чула пуцања, да га је оптужени оборио, да се радило о доста старом човеку и да је био у тешком стању, јер је већ био рањен, опт. [REDACTED] је морао знати да се ради о цивилу, безопасном, јер при себи нема оружја, тешко рањеном, који не може да пружи било какав отпор, па суд сматра да исти није имао ни један разлог да га упуца.

Када су у питању сада пок. [REDACTED] и [REDACTED], готово да је идентична ситуација. Опт. [REDACTED] је сакривен, он може да види покојне, а они њега не могу да виде, што говори да је био безбедан тога момента, да је могао добро да осмотри добро ситуацију, па да одлучи након тога да ли шта ће шта год предузети или неће. Сада пок. [REDACTED] појављује на вратима своје куће, ни он нема било шта од оружја у рукама, нема ознаку припадника било које терористичке организације на Косову, па суд сматра да опт. [REDACTED] нема било каквог разлога да посумња да се ради о терористи, па самим тим и да употреби ватрено оружје према њему. Ово су све околности на основу којих суд закључује да је опт. [REDACTED] умишљајно извршио ово кривично дело. Јесте његов умишљај био умањен до степена битног, али не и битно, о чему су се вештаци изјашњавали, али, његове вољне радње су биле очуване, а тиме и његово опажање и

закључивање критичном приликом, због чега суд и долази до закључка да је он ово кривично дело извршио са директним умишљајем.

Приликом одлучивања о врсти и висини казне, суд је на страни [REDACTED] узео бројне олакшавајуће околности, које су се стекле на његовој страни, његову неосуђиваност, време протекло од извршења кривичног дела, па до пресуђења, примерно држање на суду, имовинске и породичне прилике, озбиљност ситуације у којој се налазио критичном приликом, док неких посебних отежавајућих околности није нашао, па му је изрекао казну затвора у трајању од 5 година. У изречену казну оптуженом се урачунава и време које је провео у притвору, како је то у изреци пресуде и означено. Одлучујући се за овакву казну суд је имао у виду и одредбу чл. 394. ст.4. ЗКП, будући да на претходну пресуду није било жалбе у односу на опт. [REDACTED]

Обзиром да је оптужени [REDACTED] станин кривим, суд га је обавезао да плати трошкове кривичног поступка, колико они буду износили, обзиром да њихова висина у време пресуђења није могла да буде тачно утврђена, а о чему ће се накнадно одлучити посебним решењем – чл.194. ст.1. и 2.ЗКП.

Опт. [REDACTED] обавезан је да плати на име парична износ од 10.000,00 динара, обзиром на трајање и сложеност кривичног поступка, а суд сматра да је у могућности да и ове трошкове плати – чл.196. ст.3. ЗКП.

Одлука о томе, да трошкови кривичног поступка у односу на опт. [REDACTED] падну на терет буџетских средстава суда, донета је сагласно чл.197. став 1. ЗКП.

Записничар
Верица Арсић,ср.

Председник већа – судија
Драган Станојловић,ср.

Правна поука: Против ове пресуде може се изјавити жалба у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака исте. Апелационом суду у Београду, а преко овога суда.

Сагласност овог преписа са изворником потврђује:
Управитељ шеф одсека судске писарнице

[Handwritten signature]

ВА

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions and activities. It emphasizes that this is essential for ensuring transparency and accountability in the organization's operations.

2. The second part of the document outlines the various methods and tools used to collect and analyze data. It highlights the need for consistent data collection procedures and the use of advanced analytical techniques to derive meaningful insights from the data.

3. The third part of the document focuses on the implementation of data-driven decision-making processes. It provides a detailed overview of the steps involved in identifying key performance indicators (KPIs) and using data to inform strategic decisions.

4. The fourth part of the document discusses the challenges and risks associated with data management and analysis. It addresses issues such as data privacy, security, and the potential for bias or misinterpretation of data.

5. The fifth part of the document provides a summary of the key findings and recommendations. It emphasizes the importance of ongoing monitoring and evaluation of data-driven processes to ensure their effectiveness and relevance over time.